

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin intrarea în vigoare a Legii nr.2/1998 privind prelevarea și transplantul de țesuturi și organe umane și a Legii nr.104/2003 privind manipularea cadavrelor umane și prelevarea organelor și țesuturilor de la cadavre în vederea transplantului, a fost stabilit cadrul legal al activității de transplant în România.

Printr-un efort susținut, atât uman cât și material, din 1998 s-au realizat numeroase intervenții de transplant de organe și țesuturi. În România s-au efectuat până la ora actuală peste 800 de transplanturi renale, peste 40 de transplanturi de ficat și peste 20 de transplanturi de cord. La ora actuală, listele de așteptare cuprind peste 1300 de persoane numai la nivelul transplantului de organe și mai multe sute de persoane la nivelul transplanturilor tisulare. Toată această activitate necesită un volum foarte mare de muncă, precum și un efort susținut de organizare.

Necesitatea actualizării tuturor datelor, a găsirii cât mai rapide a corespondențelor între donatori și receptori, transportul acestora, precum și al echipelor chirurgicale, situate uneori la mari distanțe, presupune un efort de coordonare și, în același timp, existența unui factor de decizie. Pentru soluționarea tuturor acestor probleme, era necesară înființarea unei structuri specializate, care să asigure organizarea, coordonarea și supravegherea activității de transplant de organe și țesuturi pe teritoriul României și care să reprezinte din punct de vedere juridic partenerul de dialog cu structurile similare europene din domeniul transplantului. Înființarea acestei structuri nu determină influențe financiare suplimentare asupra bugetului de stat, deoarece personalul agenției este angajat pe posturi asigurate prin redistribuire din cadrul unităților subordonate

Ministerului Sănătății, iar scopul agenției îl reprezintă gestionarea mai eficientă a fondurilor destinate subprogramului de transplant.

În acest context, se înscriu și Recomandările Comitetului Ministrilor elaborate de Comitetul European al Sănătății, precum și art.3 din Protocolul Adițional la Convenția asupra drepturilor omului și biomedicinii.

Această structură ar face posibilă înființarea și gestionarea Registrului Național de Transplant (recomandare a Comitetului European al Sănătății), cu acces permanent, 24 de ore din 24, la informații privind donatorii și receptorii de organe și țesuturi. Acest Registru permite comunicarea permanentă cu structurile similare europene și, eventual, integrarea României în rândul acestora.

În majoritatea țărilor europene există organisme distincte cu personalitate juridică ce au astfel de atribuții și prin care se realizează atât cooperarea între țări privind transplantul, precum și supravegherea acestei activități. Dintre structurile similare cu rezultate foarte bune menționăm ONT (Spania), EFG (Franta), DSF (Germania), precum și structuri supranaționale ca Eurotransplant, la care nu vom putea adera, în condițiile în care nu avem o structură compatibilă din punct de vedere juridic. Mai nou, țări precum Bulgaria (2001), Ungaria (2001) sau Portugalia (2000) și-au înființat asemenea structuri juridice cu rezultate evident pozitive în programele de transplant. Exceptând Republica Moldova, se pare că România este singura țară europeană fără o asemenea structură.

Necesitatea unui control cât mai riguros al calității organelor și țesuturilor oferite pentru transplant și controlul cât mai strict al acestei activități constituie, mai nou, una dintre prioritățile Consiliului Europei, motiv pentru care acesta a recomandat tuturor țărilor membre sau candidate înființarea, în cel mai scurt timp, a unei asemenea structuri sau unificarea lor într-una singură (dacă este cazul, exemple în acest sens fiind Italia și Elveția).

Trebuie avut în vedere faptul că, deși suntem una din țările europene mari sub aspect populațional, numărul absolut al donatorilor cadavru înregistrat în anii 2002 (13) și 2003 (6), ne situează pe ultimul loc în Europa în statisticile de specialitate.

Față de cele arătate, a fost elaborat proiectul de Lege alăturat în vederea aprobării Ordonanței Guvernului pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, pe care îl supunem Parlamentului, spre adoptare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE